

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Ciochină Vladimir, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 20 martie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iulie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Ciochină Vladimir Nicolae, *născut la 08 octombrie 1985, originar și domiciliat în or. Ungheni, str. P. Zadrivru 21.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.04.2014 – 20.03.2015;

Instanța de recurs: 10.04.2015 – 22.07.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 20 martie 2015, Ciochină V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, stabilind în privința acestuia o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 450 unități convenționale, echivalentul a 9 000 lei cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, *în fapt*, Ciochină V., la orele 00:00, fiind stopat de angajații poliției de patrulare pe str. Cojbut Gh. din or. Ungheni, în timp ce conducea automobilul său de model „BMW 320” cu numerele de înmatriculare UN AY 934 și fiind supus testării alcooscopice cu aparatul de model „Drager-9810”, s-a constatat că în aerul expirat de el concentrația alcoolului constituia 0,56 mg/l.

Astfel, pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Ciochină V., întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică*

cu grad avansat.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost atacată cu recurs de către inculpatul Ciochină V., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia acesta să fie achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, nu se consideră vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Mai mult ca atât, a indicat că, nu a fost demonstrată cu certitudine faptul că, anume el se afla la volanul automobilului.

Recurentul a mai indicat că, prima instanță a apreciat incorect probele învinuirii, iar faptul aprecierii gradului de ebrietate prin aplicarea alcootestului de model „Drager”, nu poate fi considerată drept probă incontestabilă. Astfel, el nu poate fi numit subiect al actului delictual.

De asemenea, inculpatul a menționat că, martorul Moraru V. A., audiat în cadrul ședinței de judecată a confirmat că la volanul automobilului se afla el, nu inculpatul Ciochină V., iar faptul dat a fost confirmat și de declarațiile martorului Moraru V.V. Însă, prima instanță a apreciat critic declarațiile martorilor menționați, deoarece ei sunt în relații de rudenie cu inculpatul și există dubii în privința veridicității lor.

A mai notat că, prima instanță a recunoscut ca probe, și declarațiile polițiștilor Vrîncean V. și Gavriliță M., care au participat la reținerea sa, și au dat declarații contradictorii.

Așadar, recurentul a remarcat că, în cadrul confruntărilor efectuate la faza urmăririi penale, acești martorii au susținut că automobilul era defectat nu s-a putut porni de la cheie, de aceea a foști impuși să-l împingă, iar fiind audiați în cadrul ședinței instanței de apel, ei au negat faptul că au împins automobilul, menționând că acesta a fost pornit de la chei.

În contextul celor menționate, recurentul a considerat că, vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost dovedită, de aceea a solicitat achitarea lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iulie 2015, recursul inculpatul Ciochină V. a fost respins, ca nefondat, iar sentința atacată a fost menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a indicat că, hotărârea primei instanțe corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, iar referitor la starea de fapt și de drept s-a menționat că aceasta este în coroborare cu materialele cauzei, fiind confirmată prin probe pertinente, concludente și veridice.

Astfel, instanța de recurs a notat că, în rezultatul cercetării obiective și multilaterale a probelor administrate în prezenta cauză penală, se dovedește cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Așadar, în confirmarea concluziei privind vinovăția inculpatului, instanța de recurs a reținut aprecierea primei instanțe a declarațiilor martorilor Avădăni A., Vrînceanu I., Bodarev I. și Gavriliță M., cât și a procesului verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 14 ianuarie 2014, prin care se confirmă că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Ciochină V. la 13 ianuarie 2014, ora 23:38, constituia 0,56 mg/l.

În ceea ce privește, probele aduse de partea apărării în vederea susținerii nevinovăției inculpatului Ciochină V. în comiterea infracțiunii incriminate și anume declarațiile martorilor Prepeliță V., Toma V., Morari V.A. și Morari V.V. , instanța de recurs a susținut aprecierile primei instanțe a acestor declarații ca fiind critice, deoarece ultimii martori menționați sunt rudele inculpatului, socru și cumnat, adică sunt persoane cointeresate în declararea nevinovăției inculpatului.

De asemenea, s-a menționat că, instanța de recurs a luat aceeași poziție ca și prima instanță, care nu a reținut versiunea inculpatului adusă în apărarea sa, precum că, el nu a condus automobilul, iar la momentul când colaboratorii de poliție s-au apropiat, mijlocul de transport staționat era defectat. Această versiunea a fost combătută în cadrul ședinței primei instanțe prin declarațiile colaboratorilor de poliție implicați la constatarea infracțiunii.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, condamnatul Ciochină V. a atacat-o cu recurs în anulare, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia acesta să fie achitat, din motiv că nu el a săvîrșit fapta prejudiciabilă.

În motivarea recursului recurentul indică că, instanțele au pus la baza hotărîrilor de condamnare declarațiile polițiștilor care au participat la reținerea, fapt cu care nu este de acord, deoarece consideră că aceste persoane sunt cointeresate pe cauza penală dată, iar prima instanță greșit și-a întemeiat soluția doar pe aceste declarații.

Recurentul mai indică că, declarațiile lui date în prima instanță au fost pe deplin confirmate atît de declarațiile martorului Morari V. V., care a fost prezent la fața locului, cât și de declarațiile martorilor Prepeliță V. și Toma V., care s-au apropiat mai tîrziu.

Așadar, recurentul remarcă că, prima instanță și-a bazat hotărîrea pe declarațiile polițiștilor, iar declarațiile martorilor ce i-au confirmat nevinovăția au fost ignorate de către aceasta.

Drept urmare, menționează că, cauza penală a fost examinată unilateral și instanțele de judecată au apreciat probele administrate neobiectiv.

În concluzie, recurentul conchide că, la examinarea cauzei i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, prin faptul că instanțele de judecată nu au luat în considerație declarațiile sale, care sunt veridice și conforme cu realitatea.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului în anulare declarat, solicitînd declararea acestuia ca fiind inadmisibil, cu menținerea hotărîrii contestate, deoarece în

cererea sa de recurs nu a indicat nici un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente ce a afectat hotărîrea atacată.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Ciochină Vladimir, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, statuînd următoarele considerente.

Din materialele dosarului se constată că, condamnatul a fost condamnat în baza art. art. 264¹ alin. (1) Cod penal, care potrivit art. 16 Cod penal, este o infracțiune ușoară. Respectiv, decizia instanței ierarhic inferioare a fost adoptată în procedura recursului împotriva hotărîrilor judecătorești pentru care nu este prevăzut calea de atac apelul prevăzut la art. 437-449 Cod de procedură penală, și drept urmare a devenit irevocabilă la data pronunțării.

Astfel, la caz, se reține că, recurentul a folosit această cale de atac, iar prin decizia instanței de recurs alegațiile recurentului au fost respinse, ca nefondate, astfel hotărîrea respectivă devenind, prin prisma art. 466 Cod de procedură penală, irevocabilă și definitivă.

În consecință, se constată că asupra chestiunilor invocate repetat de recurent în recursul în anulare declarat, există deja o hotărîre irevocabilă.

Hotărîrea judecătorească irevocabilă, împiedică redeschiderea procesului penal cu excepția cazurilor cînd fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată.

În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către Colegiul penal.

Or, Colegiul penal reiterează că dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează exhaustiv care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar aliniatul (2) al aceluiași articol, prevede că, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Conform art. 456 alin. (1) coroborat cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală.

În textul art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special este descris conținutul

acesteia. Or, norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea expresă a temeiurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

În ceea ce privește recursul declarat în prezenta cauză, Colegiul penal conchide că, acesta nu este motivat de recurent prin prisma viciului fundamental admis de instanțele ierarhic inferioare la judecarea acestei cauze, mai mult ca atât, se constată că recurentul repetă aceleași argumente invocate anterior la etapa judecării recursului ordinar, cu privire la achitarea acestuia de săvârșirea infracțiunii incriminate. În opinia Colegiului penal aceste alegații au fost examinate de instanțele inferioare și li s-a dat un răspuns motivat, concluzionându-se asupra faptului că, totalitatea probelor dovedesc cu certitudine vinovăția condamnatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, recurentul nu a respectat cerințele legale cu privire la întocmirea unei cereri de recurs în anulare, ignorând prevederile art. 455 Cod de procedură penală în acest aspect.

9. Pentru toate considerentele de fapt și de drept expuse în prezenta decizie, în conformitate cu prevederile art. 456, art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul *Ciochină Vladimir Nicolae*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iulie 2015, în propria cauză penală, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru